



Brief van de dag

Reageren?
lezers@demorgen.be

Hongerstaking is geen instrument voor regularisatie

Ik ben bezorgd. In een gebouw van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) weigeren 23 sans-papiers al lange tijd te eten. Een van hen – Jamal – heeft zijn mond dichtge-naaid en wil noch vitamines, noch zout, noch suiker tot zich nemen. De groep wil regularisatie afdwingen, maar de verantwoordelijke Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft overduidelijk laten weten hier niet aan toe te kunnen geven. Een uitzichtloze situatie: voor Jamal, voor de mensen zonder papieren, maar ook voor de leiding van de VUB.

Wij hebben de mensen zonder papieren al bij aanvang van de hongerstaking gevraagd te stoppen met hun actie. Ik kan onmogelijk goedkeuren dat hongersta-

king wordt gebruikt als drukmidsel om een verblijfsvergunning te verkrijgen. Hongerstaking en het dichtnaaien van de mond zijn geen legitieme middelen in de politieke strijd om regularisatie. Jamal is nog maar twintig. Wij houden zijn gezondheidstoestand nauwlettend in de gaten, maar hij brengt zichzelf in groot gevaar. Zijn weigering mag niet lang meer duren.

De jonge Marokkaan is midden in een Belgische politieke discussie over de asielproblematiek terecht gekomen. Bleri Lleshi (politicoloog aan de VUB) refereerde in zijn opiniestuk *Hongerstaking is geen chantage* aan verschillende maatschappelijke misstanden. Terecht dat hij die aan de kaak stelt. Maar wij vinden hongerstaking geen middel om een ideologische strijd te voeren.

De VUB vangt al sinds 11 november vorig jaar de mensen

zonder papieren op. Net zoals we in 2008 al meer dan honderd mensen opvingen. Het zijn geen asielzoekers zoals in sommige media staat, want ze zijn of uitgeprocedeerd, of hebben geen wettelijke verblijfsstatus. Wij boden onderdak aan uit humanitaire overwegingen, want we konden het niet aanzien dat mensen bij vriestemperaturen buiten slapen. Wij gaven hun onderdak en behoorlijk sanitair. Nu is de medische begeleiding, die al vanaf het begin verstrekt werd, triest genoeg erg belangrijk geworden.

De afspraak met de mensen zonder papieren was dat zij op 1 maart onze gebouwen zouden verlaten. Vanaf dat moment waren er namelijk werkzaamheden in deze gebouwen gepland, omdat we die nodig hebben voor onze universitaire werking.

Amper twee dagen voor het 1 maart werd, vroegen de sans-papiers ons om verder onderdak.

We konden uiteindelijk maar één ding doen en dat was ons oorspronkelijke idee doorzetten: wij boden een onderkomen aan uit humanitaire overwegingen. De sans-papiers werden verhuisd naar een ongebruikt lokaal.

Die situatie is tot op heden niet gewijzigd en daar zijn we niet gelukkig mee. Ik wil iedereen, van welke politieke signatuur dan ook, oproepen snel naar een oplossing te zoeken. Het is niet aan de VUB om politiek te bedrijven. Ieder mens heeft fundamenteel recht op zijn eigen individuele mening, ook wetenschappers die aan onze universiteit verbonden zijn. Daar zijn we juist trots op, want het is een van de grootste vrijheden die er bestaan. Maar een hongerstaking is in onze optiek niet het middel om regularisatie af te dwingen.

Paul De Knop is rector van de Vrije Universiteit Brussel